

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำรั้นระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร และในเขตการศึกษาหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวสะกดคำรั้นระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ในกรุงเทพมหานครและในเขตการศึกษาหนึ่ง
๒. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนตัวสะกดคำรั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานครและในเขตการศึกษาหนึ่ง

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. กลุ่มตัวอย่างประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จากโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร และเขตการศึกษาหนึ่ง จำนวน ๘๑๘ คน ทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีแบ่งเป็นพวกหรือชั้น (Stratified random) แล้วจึงสุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลาก สำหรับในกรุงเทพมหานครได้ตัวแทนโรงเรียนรัฐบาล ๑๐ โรงเรียน เป็นโรงเรียนสหศึกษา ๖ โรงเรียน โรงเรียนชายล้วน ๒ โรงเรียน และโรงเรียนหญิงล้วน ๒ โรงเรียน ส่วนในเขตการศึกษาหนึ่งได้ตัวแทนโรงเรียนรัฐบาล ๑๐ โรงเรียน เป็นโรงเรียนสหศึกษา ๖ โรงเรียน โรงเรียนชายล้วน ๒ โรงเรียน และโรงเรียนหญิงล้วน ๒ โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างประชากรนี้แยกเป็นนักเรียนหญิงในกรุงเทพมหานคร ๒๐๘ คน และในเขตการศึกษาหนึ่ง ๑๘๘ คน นักเรียนชายในกรุงเทพมหานคร ๒๐๘ คน และในเขตการศึกษาหนึ่ง ๒๐๕ คน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ก่อนสร้างแบบทดสอบจริงนั้น ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบทดลองขึ้น ๒ ชุด นำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนปัญญาวรคุณ ๑ ชุด และโรงเรียนศรีวิชัยวิทยา ๑ ชุด ทั้งนี้เพื่อหาค่าระดับความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อทดสอบแต่ละข้อ รวมทั้งหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบทดสอบด้วย จากนั้นได้คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าระดับความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่เหมาะสมมาสร้างเป็นแบบทดสอบจริง ๑ ชุด ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .๘๕

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการและอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนต่าง ๆ ที่เลือกสุ่มไว้และได้ไปทำการทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ด้วยตนเอง ต่อจากนั้นได้นำกระดาษคำตอบมาพิจารณา แล้วคัดเลือกกระดาษคำตอบที่สมบูรณ์ไว้ ๘๑๘ ชุด

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบสำหรับการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ใช้วิธีทดสอบค่า Z (Z-test) แล้วเสนอผลการวิจัยควยตารางประกอบคำบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในกรุงเทพมหานครและในเขตการศึกษาหนึ่ง จำแนกตามเพศและเขตการศึกษา ปรากฏผลดังนี้

๑. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ระหว่างกลุ่มประชากรในเขตการศึกษาเดียวกัน แต่ต่างเพศกัน ปรากฏดังนี้

๑.๑ นักเรียนหญิงในกรุงเทพมหานครมีความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ สูงกว่านักเรียนชายในเขตเดียวกัน

๑.๒ นักเรียนหญิงในเขตการศึกษาหนึ่งมีความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ สูงกว่านักเรียนชายในเขตการศึกษาเดียวกัน

๒. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ระหว่างกลุ่มประชากรในเขตการศึกษาต่างกัน เพศเดียวกัน ปรากฏดังนี้

๒.๑ นักเรียนหญิงในกรุงเทพมหานครมีความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์สูงกว่านักเรียนหญิงในเขตการศึกษาหนึ่ง

๒.๒ นักเรียนชายในกรุงเทพมหานครมีความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์สูงกว่านักเรียนชายในเขตการศึกษาหนึ่ง

๓. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนหญิงในกรุงเทพมหานครและในเขตการศึกษาหนึ่งกับนักเรียนชายในกรุงเทพมหานครและในเขตการศึกษาหนึ่งแล้ว ปรากฏว่า นักเรียนหญิงในกรุงเทพมหานครและในเขตการศึกษาหนึ่ง มีความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ สูงกว่านักเรียนชายในกรุงเทพมหานครและในเขตการศึกษาหนึ่ง

๔. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนในกรุงเทพมหานครและนักเรียนในเขตการศึกษาหนึ่งแล้ว ปรากฏว่านักเรียนในกรุงเทพมหานครมีความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์สูงกว่านักเรียนในเขตการศึกษาหนึ่ง

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในกรุงเทพมหานคร และในเขตการศึกษาหนึ่งโดยจำแนกตามเพศและเขตการศึกษา อภิปรายได้ดังนี้

๑. เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ระหว่างกลุ่มประชากรในเขตการศึกษาเดียวกัน แต่ต่างเพศกัน ปรากฏว่า

๑.๑ นักเรียนหญิงในกรุงเทพมหานครมีความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์สูงกว่านักเรียนชายในเขตการศึกษาเดียวกัน

๑.๒ นักเรียนหญิงในเขตการศึกษาหนึ่งมีความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์สูงกว่านักเรียนชายในเขตการศึกษาเดียวกัน

๒. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนหญิงในกรุงเทพมหานคร และในเขตการศึกษาหนึ่งกับนักเรียนชายในกรุงเทพมหานครและในเขตการศึกษาหนึ่ง ปรากฏว่านักเรียนหญิงในกรุงเทพมหานคร และในเขตการศึกษาหนึ่งมีความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์สูงกว่า นักเรียนชายในกรุงเทพมหานครและในเขตการศึกษาหนึ่ง

ผลการศึกษาค้นคว้าดังกล่าวข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่อยู่ในเขตการศึกษาเดียวกันนั้น หากจำแนกตามเพศและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์แล้ว จะพบว่านักเรียนหญิงมีความสามารถสูงกว่านักเรียนชาย และในทำนองเดียวกัน ถ้าไม่ได้คำนึงถึงเขตการศึกษาที่นักเรียนศึกษาอยู่ แต่เปรียบเทียบกันความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ระหว่างเพศที่ต่างกัน ก็ปรากฏว่านักเรียนหญิงมีความสามารถด้านการเขียนตัวสะกดการันต์สูงกว่านักเรียนชาย ซึ่งตรงกับผลการศึกษา ของ วิลลิส คัมบลิว คลาก (Willis W. Clark)^๑ ที่ได้ทำการศึกษาในต่างประเทศและพบว่านักเรียนหญิงมีความสามารถในทางภาษาและการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชาย การศึกษาค้นคว้าดังกล่าวยังไปสอดคล้องกับการศึกษาของ วอลเตอร์ เจ. พอค (Walter J. Pauk)^๒ ที่ได้สรุปไว้ว่านักเรียนหญิงมีทักษะสูงกว่านักเรียนชาย ด้านการสะกดคำ การใช้ประโยค และการใช้ภาษา ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า

^๑ Willis W. Clark, "Boys and Girls Are There Significant Ability and Achievement Differences" The Journal of Educational Research, p. 205.

^๒ Walter J. Pauk, "Are Present Reading Test Valid for Both Girls and Boys?" The Journal of Educational Research, p. 279.

โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว นักเรียนหญิงจะมีความสามารถทางด้านภาษาและการเขียนสะกดคำดีกว่านักเรียนชาย ซึ่งปราณี สุทธิพงศ์^๑ ก็ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องของสมรรถภาพพื้นฐานทางด้านภาษาและตัวเลขของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองด้านภาษาของนักเรียนหญิงนั้นสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งก็สอดคล้องและตรงกับ การทดสอบของกระทรวงศึกษาธิการ^๒ ที่ได้ทดสอบความรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในจังหวัดภูเก็ต แล้วสรุปได้ว่าพัฒนาการทางด้านภาษาของเด็กหญิงนั้นสูงกว่าเด็กชาย แต่ผลการศึกษาที่ปรากฏดังกล่าวดังนี้ขัดแย้งกับผลการศึกษาของแก้วตา ไทรงาม^๓ ซึ่งได้เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ได้สรุปไว้ว่า เด็กชายและเด็กหญิงมีความสามารถในการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยไม่แตกต่างกัน เหตุที่ผลของการศึกษาดังกล่าวออกมาเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะพัฒนาการของเด็กในวัยนี้ยังไม่แตกต่างกันมากนักจนกว่าจะย่างเข้าสู่วัยรุ่นนั่นเอง อย่างไรก็ตามเขาก็ได้สรุปไว้อีกว่า เด็กหญิงมีแนวโน้มว่าจะมีความสามารถในการเขียนตัวสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยสูงกว่าเด็กชาย

^๑ ปราณี สุทธิพงศ์, "การศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองด้านภาษาและตัวเลขของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร), หน้า ๘๘.

^๒ กระทรวงศึกษาธิการ, "การทดสอบความรู้ภาษาไทยของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ตที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔," หน้า ๔.

^๓ แก้วตา ไทรงาม, "ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), หน้า ๔๗ - ๔๘.

ดังนั้นจึงควรสรุปได้ว่าอิทธิพลในด้านความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำและการใช้ภาษาอย่างเห็นได้ชัด

๓. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ระหว่างกลุ่มประชากรในเขตการศึกษาต่างกัน เพศเดียวกัน ปรากฏดังนี้

๓.๑ นักเรียนหญิงในกรุงเทพมหานครมีความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์สูงกว่านักเรียนหญิงในเขตการศึกษาหนึ่ง

๓.๒ นักเรียนชายในกรุงเทพมหานครมีความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ สูงกว่านักเรียนชายในเขตการศึกษาหนึ่ง

๔. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนในกรุงเทพมหานครและในเขตการศึกษาหนึ่งผลปรากฏว่า นักเรียนในกรุงเทพมหานครมีความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ สูงกว่านักเรียนในเขตการศึกษาหนึ่ง

จากผลการศึกษาดังกล่าวนี้ พอจะกล่าวได้ว่ากรณีที่นักเรียนในกรุงเทพมหานครมีความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์สูงกว่านักเรียนในเขตการศึกษาหนึ่งนั้น อาจมีสาเหตุมาจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับ นักเรียนในกรุงเทพมหานครได้รับประสบการณ์ที่กว้างขวางกว่า อีกทั้งสื่อมวลชนต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ นั้นมีแพร่หลายมากกว่าในชนบท แหล่งคนความรู้ก็มีมากกว่า จึงจัดว่านักเรียนในกรุงเทพมหานครอยู่ในสถานที่ที่มีความเจริญมาก โอกาสในการศึกษาหาความรู้ก็มีมากกว่าเป็นธรรมดา แต่ผลการศึกษาดังกล่าวนี้ขัดแย้งกับผลการศึกษาของ นิยม เที่ยงจันทร์^๑ เพราะเขาได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนสะกดคำโดยจำแนกตามเขตการศึกษา ปรากฏว่านักเรียน

^๑ นิยม เที่ยงจันทร์, "คำบางประเภทซึ่งนักเรียนสะกดผิด" รายงานสถิติวิเคราะห์เบื้องต้น, หน้า ๔๖.

ในส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร) และส่วนภูมิภาคมีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกัน เหตุที่ผลการศึกษาดังกล่าวนี้ขัดแย้งกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่ากลุ่มประชากรที่ นิยมเรียงจันทร์ทำการศึกษาเป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นระดับอุดมศึกษา และผู้ที่เข้าศึกษาในระดับนี้ก็เป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกมาแล้ว ความสามารถต่าง ๆ จึงมีที่ค้ำเทียบกัน กลุ่มประชากรที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครอาจเคยอาศัยอยู่ในต่างจังหวัด และในทำนองเดียวกันกลุ่มประชากรที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครูต่างจังหวัดอาจเคยอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อน ดังนั้นความแตกต่างกันในด้านความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์จึงมองไม่เห็นได้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษากลาง ๆ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่คิดว่าอาจจะจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยดังนี้

ข้อเสนอแนะต่อครูผู้สอน

๑. ครูควรปลูกฝังให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนตัวสะกดการันต์อย่างถูกต้อง
๒. ในฐานะที่ครูเป็นผู้ใกล้ชิดและเป็นแบบฉบับที่นักเรียนจะยึดถือ ดังนั้นครูจึงควรเป็นตัวอย่างที่ดีในการเขียนตัวสะกดการันต์คำในภาษาไทยที่ถูกต้อง
๓. ครูควรให้นักเรียนมีโอกาสพบเห็นคำที่ถูกต้องของคำที่เป็นปัญหาในการเขียนสะกดการันต์เสมอ ๆ โดยอาจจัดเป็นแผนภูมิ บัตรคำ ฯลฯ
๔. ครูควรจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และให้นักเรียนมีทักษะเกี่ยวกับคำให้มากที่สุด เช่น เมื่อจะสอนคำใดก็ควรบอกถึงความหมายของคำนั้นด้วย หรือจัดมุมหนังสือเพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับคำต่าง ๆ ให้มากขึ้น ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น

๔. ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจว่า สื่อมวลชนบางประเภทต้องผลิตออกมาอย่างรีบเร่ง จึงอาจทำให้มีการผิดพลาดได้ในเรื่องของการเขียนตัวสะกดการันต์ ฉะนั้นจึงไม่ควรถือเป็นแบบอย่างของการเขียนคำเสมอไป

๕. ครูควรฝึกให้นักเรียนมีความเคยชินต่อการใช้พจนานุกรมสำหรับค้นหาคำที่ตนเกิดปัญหาในการเขียน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการศึกษาค้นคว้าต่อไป

๑. ควรทำการศึกษารื่องนี้ให้กว้างขวางและลึกซึ้งให้มากขึ้น โดยทำการศึกษากับนักเรียนในเขตการศึกษาอื่น ๆ นอกจากนี้ควรศึกษาวามีตัวแปรใดบ้างที่มีผลต่อความสามารถและความแตกต่างของความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน เช่น สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง อิทธิพลของภาษาถิ่น เป็นต้น

๒. ควรมีการสร้างแบบฝึกหัดในการเขียนตัวสะกดการันต์สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และในระดับชั้นอื่น ๆ โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของนักเรียน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย